

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 29 mai 2019, în cauza penală în privința lui

Mihai Petru XXXXX, născut la ***XXXXX***,

Crîșmaru Igor XXXXX, născut la ***XXXXX***,

Cușca Vladislav XXXXX, născut la ***XXXXX***,

Childescu Vitalii XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare:

prima instanță: 15.04.2016 – 09.08.2016

instanța de apel: 07.09.2016 – 25.01.2017

instanța de recurs: 10.04.2017 – 23.05.2017

instanța de apel: 22.06.2017 – 29.05.2019

instanța de recurs: 05.08.2019 – 04.03.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 09 august 2016, Mihai Petru și Crîșmaru Igor au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, la 17 ani, și respectiv, la 16 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin aceiași sentință a fost încetat procesul penal în privința lui Childescu Vitalii și Cușca Vladislav în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

2. Pentru pronunțarea sentinței prima instanță a constatat în fapt că Mihai Petru și Crîșmaru Igor, în toamna XXXXX, aflându-se la stâna din XXXXX, XXXXXXXXXXXX, pe motiv de a se răzbuna pe minorul Galiș Radu, pe care îl suspectau în comiterea unor infracțiuni de furt, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, în rezultatul cărora ultimul a decedat, iar întru a ascunde urmele infracțiunii, Crîșmaru Igor a legat cu o funie

mâinile și picioarele cadavrului, și împreună cu Childescu Vitalii, au transportat cadavrul cu o căruță în pădurea din apropierea XXXXXXXXXXXX.

A doua zi, tot Crîșmaru Igor, continuându-și acțiunile sale criminale, de comun acord cu o altă persoană, au revenit la locul unde anterior lăsase cadavrul și l-au îngropat.

La rîndul său Cușca Vladislav și Childescu Vitalii au comis favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii excepțional de gravă de omor, care s-a comis la stâna din XXXXX, XXXXXXXXXXXX, prin faptul că, în toamna XXXXX, dînșii, fără a avea careva promisiuni dinainte, conștientizând caracterul infracțiunii săvârșite, au fost prezenți la fața locului, asistând la infracțiunea de omor comisă de către Mihai Petru și Crîșmaru Igor, neluând nici o atitudine și fără a înștiința organele de drept au continuat să asiste la această crimă, ulterior dînșii au ascuns datele cu privire la infractori și cu privire la urmele acestei crime.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- **procurorul**, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri în privința inculpaților V.Childescu și V.Cușca, prin care ultimii să fie recunoscuți vinovați și condamnați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, invocând că prima instanță incorect a dispus încadrarea acțiunilor ultimilor în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, constatând că doar XXXXX și Ig.Crîșmaru ar fi aplicat multiple lovituri victimei, pe când din materialul probator administrat rezultă contrariul; instanța incorect a apreciat critic declarațiile lui V.Cușca, pe când din acestea reiese că și el a aplicat două lovituri victimei în regiunea cutiei toracice, declarații ce coroborează cu cele ale martorilor V.Rață și XXXXX, precum și cu probele scrise, care analizate în ansamblu demonstrează că toți inculpații au aplicat lovituri victimei; instanța nu a ținut cont nici de faptul că chiar dacă mai multe persoane aplică lovituri victimei, iar una din acestea s-a dovedit a fi mortală, toate aceste persoane trebuie considerate ca autori la infracțiunea de omor, deoarece intenția directă a inculpaților de a-l omorî pe R.Galiț se dovedește prin faptul că ei au acționat de comun acord, fiecare aplicând numeroase lovituri victimei, deși puteau să-i acorde primul ajutor sau să anunțe organele de resort, apoi după decesul acestuia au transportat cadavrul în pădure, unde l-au îngropat fără a denunța crima dată la organele de drept; instanța urma a aprecia critic declarațiile inculpaților date în cadrul cercetării judecătorești, deoarece vin în contradicție cu cele date în calitate de bănuți, precum nu coroborează și cu restul materialului probator administrat la caz;

- **avocații R.Tocan în numele inculpatului Ig.Crîșmaru și D.Cazacu în numele inculpatului XXXXX**, care au solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea inculpaților pe învinuirea adusă în baza căreia au fost recunoscuți vinovați, din motiv că lipsesc careva date și acte care ar confirma faptul că victima ar fi decedat, care a fost cauza morții, precum și locul aflării acesteia, lipsind la caz obiectul material al infracțiunii; instanța și-a întemeiat soluția de condamnare doar pe declarațiile date de inculpați în cadrul urmăririi penale, pe când aceștia nu pot citi și scrie, de unde rezultă că

procesele-verbale au fost întocmite de ofițerul de urmărire penală, pe care inculpații ulterior le-au semnat; faptele menționate vin în contradicție și cu înregistrarea video de verificare a declarațiilor inculpaților la fața locului, unde toți unanim au indicat că victima era vie când a fost lăsat la marginea pădurii; instanța și-a întemeiat soluția pe declarațiile martorilor indirecti, deoarece unicul martor ocular imparțial este XXXXX, care a declarat că XXXXX și Ig.Crișmaru au aplicat victimei câteva lovituri și acesta a căzut jos și gema de durere; declarațiile martorului XXXXX urmau a fi apreciate critic, fiindcă a dat declarații favorabile acuzării cu scopul de a fi scos de sub urmărire penală și incorect instanța a reținut ordonanța de încetare a urmăririi penale din 29.04.2016, ca probă ce confirmă vinovăția inculpaților; ordonanța de punere sub învinuire este nulă de drept, deoarece contravine prevederilor art. 281 alin. (1) Cod de procedură penală, dat fiind că V.Childescu a fost pus sub învinuire ca V.Ghildescu, iar învinuirea a corectat această eroare printr-un proces-verbal de corectare a erorii materiale, ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 251 Cod de procedură penală; inculpatul V.Cușca, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că instanța l-a atras neîntemeiat la răspundere penală, fără a ține seama că presupusul deces al victimei nu a fost demonstrat și nici la moment locul aflării acestuia nu este cunoscut; instanța l-a condamnat pe nedrept în lipsa probelor ce ar fi demonstrat vinovăția sa, ce ar fi confirmat faptul că victima ar fi decedat, care a fost cauza decesului, precum și locul aflării lui;

- **inculpatul Cușca Vladislav**, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece prima instanță l-a atras la răspundere penală neîntemeiat, fără a ține cont de faptul că presupusul deces al cet. Galiț Radu nu a fost demonstrat; la materialele cauzei penale lipsesc careva date și acte, care ar confirma faptul că cet. Galiț Radu ar fi decedat, care a fost cauza morții, precum și locul aflării lui; prima instanță a pronunțat sentința bazându-se doar pe presupuneri fapt ce contravine art. 8 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror și admise apelurile declarate de avocații R.Tocan și D.Cazacu în numele inculpaților Ig.Crișmaru și XXXXX, cât și a inculpatului V.Cușca, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXXXX, Ig.Crișmaru, V.Cușca și V.Childescu au fost achitați de sub învinuirea în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

4.1. Instanța de apel casând sentința și pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță a stabilit că, din analiza probatoriului adus de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii inculpaților pentru infracțiunea de omor, nu se regăsește obiectul material al infracțiunii incriminate inculpaților - corpul persoanei, sau probe care ar explica cauza decesului, momentul survenirii decesului, or circumstanțe care au dus la decesul persoanei - prin raportul expertizei medico-legale.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că la moment nu este posibil de demonstrat – când a decedat persoana în cauză, sau dacă a decedat, nu se cunosc circumstanțele care au dus la decesul persoanei, dar din probele enumerate de acuzare s-a putut constata un singur lucru că XXXXX și Ig.Crișmaru au luat victima din stradă și l-au dus la stână, iar martorii au confirmat doar că au aplicat lovituri acestuia, dar acesta a rămas viu, astfel a determina componența de infracțiune conform căreia inculpații ar putea fi condamnați, la caz este imposibil.

5. Împotriva hotărârii instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, din motiv că instanța de apel la pronunțarea hotărârii nu a ținut cont că atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată au fost aduse suficiente probe care dovedesc incontestabil vina inculpaților în comiterea infracțiunii încriminate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 mai 2017, a fost admis recursul, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de recurs a menționat că instanța de apel a casat sentința de condamnare în privința lui XXXXX și Ig.Crișmaru în baza art. 145 alin. (2) lit. e) și i) Cod penal, de încetare a procesului penal în privința lui V.Cușca și V.Childescu în baza art. 323 alin. (1) Cod penal și, reluând cercetarea judecătorească, a pronunțat o nouă hotărâre de achitare a acestora de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal.

Cu referire la prevederile art. 417 Cod de procedură penală, instanța de recurs a notat că decizia instanței de apel, trebuie să cuprindă 3 părți: introductivă, descriptivă, dispozitivă. Partea introductivă urmează să cuprindă timpul și locul emiterii deciziei, denumirea instanței de apel, numele și prenumele membrilor completului de judecată, ale procurorului, grefierului, apărătorului, interpretului, numele și prenumele apelanților, cu indicarea calității procesuale, hotărârea atacată, numele, prenumele și patronimicul, anul nașterii condamnaților, achitațiilor sau ale persoanelor în privința cărora procesul a fost încetat, conform actelor de identitate. În partea introductivă a deciziei urmând a se include conținutul dispozitivului sentinței atacate sau a încheierii, precum și mențiunile despre îndeplinirea procedurii legale de citare a părților. Partea descriptivă a deciziei urmează să înceapă cu expunerea succintă a faptelor de săvârșirea cărora inculpatul este declarat vinovat sau a învinuirii sub care a fost pus, apoi să expună fondul apelului, conținutul solicitărilor părților participante în ședința judiciară, argumentele suplimentare. În continuare în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective.

Totodată, dacă instanța de apel admite apelul cu rejudecarea cauzei, decizia trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând

hotărârea, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe.

Instanța de recurs a constatat că aceste prevederi legale deși sânt obligatorii nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauzei în ordine de apel, deoarece în partea descriptivă a deciziei instanța de apel nu a expus faptele de săvârșirea cărora inculpații XXXXX și Ig.Crișmaru, V.Cușca și V.Childescu au fost recunoscuți vinovați în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, și respectiv art. 323 alin. (1) Cod penal, dar au expus fapta pentru care au fost învinuiți.

La fel, dispozitivul deciziei instanței de apel nu este expus clar, deoarece instanța a ajuns la soluția de casare a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a dispus achitarea lui XXXXX, I.Crișmaru, V.Cușca și V.Childescu pe învinuirea adusă lor în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, însă în același dispozitiv, menține dispozițiile sentinței în latura corpurilor delictive.

În concluzie instanța de recurs a menționat, că instanța de apel nu a respectat cerințele art. art. 417, 419, 393-397 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs a specificat, că ajungând la concluzia achitării inculpaților, din motivul că în acțiunile acestora nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, instanța de apel făcut referire la declarațiile succesorului părții vătămate M.Galiț, a martorilor XXXXX, V.Rață, E.Mihai, I.Parascan, A.Mironiuc, V.Boimistriuc și actele scrise - procesele verbale de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii a lui V.Cușca, XXXXX, Ig.Crișmaru, V.Childescu din 27.01.2016 și 28.01.2016 și respectiv, a lui XXXXX și I.Parascan din 17.02.2016, de cercetare la fața locului din 18.02.2016 cu planșa fotografică, de confruntare dintre V.Childescu și XXXXX, dintre XXXXX și XXXXX, dintre Ig.Crișmaru și XXXXX, concluzia CMC nr.19 din 26.01.2016 în privința lui XXXXX, informație de la Spitalul de psihiatrie Bălți nr.22-12/86 din 08.02.2016, act de expertiză psihiatrico-legală nr.100, 102,103, 104 a-2016 din 01.03.2016, informația din baza de date Acces în privința lui R.Galiț.

Instanța de recurs a accentuat, că deși instanța de apel a verificat probele menționate, totuși acestea nu au fost analizate complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale, doar indicându-se că prin acestea nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, pe când aceste probe urmau a fi descrise în decizie și apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel doar a enumerat în decizie șirul de probe prezentate în confirmarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, fără a reda conținutul lor și fără a se expune asupra acestora.

Mai mult, instanța de apel, trecând la verificarea probelor examinate de prima instanță, nu a verificat declarațiile inculpaților nici de la urmărirea penală, nici cele date în prima instanță, care de asemenea nu au fost descrise în decizie și cărora instanța nu le-a dat nici o apreciere.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 mai 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror, admise apelurile declarate de avocații Tocan Rodion și Cazacu Dumitru în numele inculpaților Crișmaru Igor

și Mihai Petru, cât și a inculpatului Cușca Vladislav, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Mihai Petru, Crîșmaru Igor, Cușca Vladislav și Childescu Vitalii au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, din motiv că faptele inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii.

7.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că prima instanță, dispunând condamnarea inculpaților Mihai Petru și Crîșmaru Igor în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, a dat apreciere unilaterală probelor prezentate și cercetate în cadrul ședinței judiciare, ignorând totalmente un întreg ansamblu probant, care cu certitudine dovedește nevinovăția inculpaților în comiterea faptei prejudiciabile incriminate.

Astfel, făcând o analiză a probatoriului adus de acuzatorul de stat, instanța de apel a conchis, că obiectul material al infracțiunii incriminate nu se regăsește în baza probantă, adusă de acuzator. Careva probe în confirmarea obiectului material al omorului - *corpul persoanei, probe care ar explica cauza decesului*, momentul survenirii decesului, or circumstanțele care au dus la decesul persoanei - prin raportul expertizei medico-legale, acuzatorul de stat nu a prezentat instanței și în materialele cauzei penale prezentate instanței de apel lipsesc cu desăvârșire. Careva probe, care ar confirma însăși faptul decesului lui Galiț Radu, de asemenea nu au fost prezentate instanței.

Instanța de apel a accentuat, că, obiectul juridic special al omorului intenționat (art. 145 Cod penal) îl formează relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Viața este ocrotită de legea penală din momentul apariției și până la încetare.

În conformitate cu Instrucțiunea cu privire la confirmarea decesului în baza constatării morții ireversibile a creierului (moartea cerebrală), aprobată prin Ordinul nr. 297 din 16.12.1999 al Ministerului Sănătății despre aplicarea Legii privind transplantul de organe și țesuturi umane în Republica Moldova, prin „deces” se înțelege stingerea integrală și ireversibilă a activității biologice a proceselor vitale ale organismului.

Întrucât, sub aspectul existenței infracțiunii de omor, interesează momentul morții cerebrale, și nu al celei clinice, potrivit actului normativ sus-menționat, prin „moarte cerebrală” se are în vedere stoparea ireversibilă a activității cerebrale.

Obiectul material al omorului intenționat îl formează corpul persoanei.

Omorul face parte din rândul infracțiunilor materiale. El se consideră consumat din momentul producerii morții cerebrale. Numai survenirea acestei urmări prejudiciabile întregeste latura obiectivă a infracțiunii de omor.

Din punctul de vedere al laturii subiective, infracțiunea prevăzută la art. 145 Cod penal poate fi săvârșită cu intenție directă sau indirectă. Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, precum și din studierea caracterului relațiilor dintre făptuitor și victimă.

Având în susținere prevederile art. art. 96 alin. (1) pct. 1), 97 Cod de procedură penală, instanța de apel a accentuat că, în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, acuzarea era obligată să prezinte, iar instanța să stabilească cu certitudine mai multe circumstanțe care nu au fost stabilite, inclusiv cauza și motivul decesului, existența, caracterul și gravitatea leziunilor corporale care au dus la decesul persoanei și nu în ultimul rând constatarea faptului morții (prin actul de deces emis de autoritatea competentă), circumstanțe ignorate totalmente de către acuzatorul de stat la înaintarea învinuirii inculpaților și de către prima instanță la pronunțarea sentinței de condamnare.

Infracțiunile persoanelor în cauză, în dependență de raportul de expertiză care stabilește decesul persoanei, ar fi putut fi calificate diferit. La moment nu este posibil de stabilit componența de infracțiune conform căreia inculpații ar putea fi condamnați.

S-a stabilit cu certitudine doar un singur lucru, că Mihai Petru și Crîșmaru Igor l-au luat pe Galiț Radu din stradă și l-au dus la stână. În continuare toți martorii relatează, că i-au aplicat două lovituri și ulterior, Galiț Radu a rămas viu.

Atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, instanța nu a stabilit - când a decedat persoana în cauză, sau dacă a decedat, nu se cunosc circumstanțele care au dus la decesul persoanei.

Organul de urmărire penală era obligat să constate care este cauza morții și dacă persoana în cauză este moartă.

Astfel instanța de apel a conchis că, lipsa obiectului material al omorului - corpul persoanei, lipsa unui raport al expertizei medico-legale, care ar determina cauza decesului, momentul survenirii decesului, or circumstanțele care au dus la decesul persoanei, determină lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, ceea ce duce implicit la inadmisibilitatea tragerii la răspundere penală a inculpaților.

Raționamentul dat se fundamentează pe faptul că sentința de achitare se adoptă în baza temeiului prevăzut la *art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală* - „*fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*”, în cazul inexistenței unei fapte în materialitatea ei, adică atunci când nu s-a produs nici o schimbare în realitatea obiectivă.

La fel, urmează să fie adoptată sentința de achitare în baza temeiului prevăzut la *art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală*, când există o anumită conduită, dar ea nu este cea prevăzută de semnul material al laturii obiective a infracțiunii - lipsa obiectului material al omorului - corpul persoanei.

Componența infracțiunii este alcătuită dintr-un sistem complex de elemente constitutive, printre care se enumeră: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Celor patru elemente constitutive le corespund anumite semne, ce caracterizează aceste elemente constitutive.

Latura obiectivă reprezintă unul dintre cele patru elemente constitutive ale componenței infracțiunii și constă în totalitatea condițiilor cerute de norma de incriminare privitoare la actul de conduită pentru existența infracțiunii.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii se caracterizează printr-un grup de semne ce determină aspectul exterior al comportamentului persoanei. Sunt recunoscute următoarele semne ale laturii obiective:

- a) fapta prejudiciabilă (semnul material);
- b) urmările prejudiciabile;
- c) legătura de cauzalitate dintre fapta și urmările prejudiciabile;
- d) locul, timpul, metoda, instrumentele/mijloacele comiterii infracțiunii, circumstanțele, ambianța comiterii infracțiunii, produsul infracțiunii, situația-premisă.

În acest sens, instanța de apel a reținut că Mihai Petru, Crîșmaru Igor, Cușca Vladislav și Childescu Vitalii urmează a fi achitați din motivul că faptele acestora nu întrunesc elementele infracțiunii, adică în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

8. Procurorul a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet.

În motivarea recursului procurorul invocă că, instanța de apel a ajuns la concluzia de achitare a inculpaților din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, concluzie ce este contrară probelor examinate.

Astfel a invocat recurentul că, într-adevăr, omorul intenționat constituie lipsirea ilegală și intenționată de viață a unei persoane, însă toate probele examinate, confirmă anume lipsirea de viață a victimei Galiț Radu de către inculpați în rezultatul aplicării multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, la stâna din XXXXX, XXXXX, r-nul. Ungheni.

Aceste circumstanțe au fost stabilite însăși prin declarațiile inculpaților, date la urmărirea penală, care întru totul coroborează cu declarațiile martorilor.

Procurorul susține, că într-adevăr nu a fost posibil de stabilit cauza decesului victimei, existența, caracterul și gravitatea vătămarilor corporale care au dus la decesul persoanei, din motiv că descoperirea infracțiunii a avut loc după un termen destul de îndelungat de la săvârșirea infracțiunii.

Astfel cu referire la argumentele invocate de instanța de apel, și anume că în dependență de raportul de expertiză care stabilește decesul persoanei, acțiunile inculpaților puteau fi calificate diferit, procurorul menționează că cadavrul victimei nu a fost posibil de găsit pentru a efectua expertiza medico-legală și stabili cauza decesului, dar cert este faptul, stabilit prin declarațiile martorilor și însăși a făptuitorilor, audiați în calitate de bănuiți, că corpul victimei Galiț Radu a fost transportat în pădure și îngropat, fiind decedat.

Prin urmare invocă recurentul că vina inculpaților este demonstrată prin probele administrate la urmărirea penală și anume, declarațiile succesului victimei Galiț Mihai, declarațiile martorilor Cojocari Nicolae, Rața Vitalie, Mihai Elizaveta, Parasian Ion, Mironiuc Andrei, Boimistriuc Valentina, la fel și declarațiile bănuiților Mihai Petru, Childescu Vitalii, Crîșmaru Igor și Cușca Vladislav, actul de expertiză psihiatrico-legală nr. 103a-2016 în privința lui

Childescu Vitalii, actul de expertiză psihiatrico-legală nr. 104a-2016 în privința lui Cușca Vladislav, actul de expertiză psihiatrico-legală nr. 100a-2016 în privința lui Mihai Petru, actul de expertiză psihiatrico-legală nr. 102a-2016 în privința lui Crîșmaru Igor.

Consideră procurorul că, instanța de apel pronunțând soluția de achitare în privința inculpaților din motivul lipsei elementelor infracțiunii, nu a respins în vreun mod declarațiile date în calitate de bănuit de către inculpați, or ele în coroborare cu declarațiile martorilor dovedesc vinovăția inculpaților în cele incriminate.

Susține că fiind audiați în calitate de bănuiți, inculpații unanim au recunoscut aplicarea loviturilor victimei, cât și ulterioara îngropare a victimei, declarând că Galiț Radu era decedat.

9. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarate, Colegiul penal atestă, că procurorul invocă temeiurile pentru casarea deciziei instanței de apel prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Având în vedere argumentele invocate în recursul acuzatorului de stat, Colegiul penal atestă, că de fapt, acesta invocă dezacordul cu soluția de achitare pronunțată de către instanța de apel în privința inculpaților Mihai Petru, Childescu Vitalii, Crîșmaru Igor și Cușca Vladislav, de sub învinuirea de

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, din motiv că faptele inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii.

Analizând argumentele recursului prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că erorile invocate nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit rechizitoriului, inculpații Mihai Petru, Childescu Vitalii, Crîșmaru Igor și Cușca Vladislav, au fost deferiți justiției pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, omorul intenționat, săvârșit cu bună știință asupra unui minor de mai multe persoane.

Prima instanță, i-a condamnat pe inculpații Mihai Petru și Crîșmaru Igor în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, considerând însă că ceilalți doi inculpați Childescu Vitalii și Cușca Vladislav sunt pasibili de răspundere penală în baza art. 323 alin. (1) Cod penal.

La rândul său, fiind investită cu judecarea cererilor de apel declarate atât de către procuror, cât și de partea apărării, instanța de apel a dispus achitarea inculpaților Mihai Petru, Childescu Vitalii, Crîșmaru Igor și Cușca Vladislav, de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, din motiv că faptele inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii.

Potrivit deciziei recurate, se atestă că instanța de apel corect a accentuat, că, obiectul juridic special al omorului intenționat (art. 145 Cod penal) îl formează relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Viața este ocrotită de legea penală din momentul apariției și până la încetare. Obiectul material al omorului intenționat îl formează corpul persoanei.

Omorul face parte din rândul infracțiunilor materiale. El se consideră consumat din momentul producerii morții cerebrale. Numai survenirea acestei urmări prejudiciabile întregeste latura obiectivă a infracțiunii de omor

Având în vedere aceste considerente, Colegiul penal conchide, că instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia achitării inculpaților de sub învinuirile aduse, întrucât din materialul probator din dosarul cauzei se atestă că acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe în vederea confirmării existenței obiectului material al omorului - corpul persoanei, probe care ar explica cauza decesului,

momentul survenirii decesului, or circumstanțele care au dus la decesul persoanei - prin raportul expertizei medico-legale.

De altfel, instanța de recurs atestă că faptul dat nici nu a fost negat de către partea acuzării, care în cererea de recurs menționează, că într-adevăr, nu a fost posibil de stabilit cauza decesului victimei, existența, caracterul și gravitatea vătămărilor corporale care au dus la decesul persoanei, din motiv că descoperirea infracțiunii a avut loc după un termen destul de îndelungat de la săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal, consideră cu nu pot fi reținute argumentele procurorului în vederea admiterii recursului cu referire la faptul că vinovăția inculpaților se dovedește prin declarațiile martorilor și însăși a făptuitorilor, care fiind audiați în calitate de bănuiți, au relatat că corpul victimei Galiț Radu a fost transportat în pădure și îngropat, fiind decedat.

Aceasta deoarece, instanța de apel făcând referire la elementele constitutive ale infracțiunii de omor corect a menționat, că lipsa obiectului material al omorului - corpul persoanei, lipsa unui raport al expertizei medico-legale, care ar determina cauza decesului, momentul survenirii decesului, or circumstanțele care au dus la decesul persoanei, determină lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, ceea ce duce implicit la inadmisibilitatea tragerii la răspundere penală a inculpaților.

Potrivit art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Totodată, potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal menționează că titularul cererii de recurs, face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate la dosar confirmă vinovăția inculpaților potrivit învinuirilor aduse în rechizitoriu.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma

pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind achitarea inculpaților Mihai Petru, Childescu Vitalii, Crîșmaru Igor și Cușca Vladislav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i) Cod penal, din motiv că faptele inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 29 mai 2019, în cauza penală în privința lui *Mihai Petru XXXXX, Crîșmaru Igor XXXXX, Cușca Vladislav XXXXX, Childescu Vitalii XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 mai 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor